

ประวัติหลวงพ่อใสธรรม

โดยเสด็จ

พระราชกุศล

สร้าง

โรงเรียน



วัดใสธรรมารามวรวิหาร

(แปดริ้ว) อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

คาถาพระเจ้า ๕ พระองค์ ของ หลวงพ่อโสธร แปดริ้ว

ตั้งนโม ๓ จบ แล้วว่าคาถา^๕ทุกวันนี้จะ
ปลอดภัยร่มเย็นเป็นสุขตลอดชีวิต (อย่าทำ
ทุจริตใดๆ เลย)

“นะ ทรงฟ้า โมทรงดิน พุทธ ทรงสินธุ์
ธา ทรงสมุทร ยะ ทรงอากาศ พุทธังแคล้วคลาด
ธัมมังแคล้วคลาด สังฆังแคล้วคลาด ศัตรูภัยพาล
วินาศสันติ ”

“นะกาโร กุกกุสันโธ สีโรหังเณ โมกาโร
โกนาคะมะโม นานาจิตเต พุทธกาโร กัสสะโป
พุทโธ จะ ทะเวเนเต ธา กาโร ศรีศากกะยะมุณี
โคตะโม ยะกันเณ ยะกาโร อะริยะะ เมตตรัยโย
ชีวหาทีเต ปุญจะพุทธา นะมามิหัง ”

“ก่อนนอนสวดทุกวัน ไปไหนก็บอก
และสวดทุกวัน ปลอดภัยแคล้วคลาด”

กรมศิลปากรขึ้นทะเบียนไว้ดังต่อไปนี้

จังหวัดฉะเชิงเทรา

เลขที่ ๑ กำแพงเมือง

ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๓ วันที่ ๕ ม.ค. ๒๔๙๗

สิ่งสำคัญ ๑. ก่อด้วยอิฐถือปูน ก่อสร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๓๗๗

ด้านเหนือ ยาว ๓ เส้น

ด้านใต้ ยาว ๓ เส้น

ด้านทิศตะวันออก ยาว ๖ เส้น ๑๐ วา

ด้านทิศตะวันตก ยาว ๖ เส้น ๑๐ วา

รวมเป็นเนื้อที่ ๑๙ ไร่ ๒ งาน

หมายเหตุ เมืองฉะเชิงเทราเป็นเมืองที่สร้างในสมัยอยุธยา ในแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เพื่อเป็นที่ระดมพลในเวลาสงคราม ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๓ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ หลังจากเสร็จศึกญวนแล้ว เมื่อ พ.ศ. ๒๓๗๗ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดให้กรมหลวงรักษาราชการออกไปสร้างกำแพงเมืองพร้อมบ่อนปราการขึ้น ทั้งสี่เพื่อที่จะใช้เป็นเมืองเชื่อนขันต์กันพระนครทางด้านทิศตะวันออก ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำบางปะกง คือฝั่งเดียวกับตัวเมืองนั่นเอง ภายในบริเวณกำแพงบ่อนปราการนี้ปัจจุบันใช้

เลขที่ ๒ วัดไธธร

สิ่งสำคัญ ๑. โบราณวัตถุภายในวัด

ทิศเหนือ ยาว ๖ เส้น ๖ วา

ทิศใต้ ยาว ๕ เส้น ๑๐ วา

ทิศตะวันออก ยาว ๔ เส้น ๓ วา

ทิศตะวันตก ยาว ๓ เส้น ๑ วา

เป็นเอก ๒๑ ไร่ ๔๒ ตารางวา

หมายเหตุ วัดโสมร เดิมชื่อวัดหงส์ สร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยา
ตอนปลาย ต่อมาน้ำเซาะตลิ่งพังไป จึงได้ทำการสร้างขึ้นใหม่ ชื่อว่า
“วัดเสาธง หรือ เสาทวน” แล้วจึงเปลี่ยนมาเป็นวัดโสมรภายหลัง
วัดนี้มีพระพุทธรูปโบราณสำคัญองค์หนึ่ง เรียกว่า “พระพุทธรโสมร”
หน้าตักกว้าง ๑.๖๕ เมตร สูง ๑.๔๘ เมตร ตามประวัติมีว่าได้ปาฏิหาริย์
ลอยน้ำมาเมื่อมาถึงน้ำวนใกล้วัดโสมร ก็ลอยวนอยู่ ประชาชนจึงได้
ทำพิธีอัญเชิญขึ้นมาจากน้ำแล้วนำไปประดิษฐานไว้ที่วัดโสมรจนทุก
วันนี้



หลวงพ่อพุทธโสธร



พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอภาดทรงมพระราชมการเสกสมรสกับสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
 ในพระราชพิธีมงคลสมรสที่วัดโสมนัสราชวรวิหารและโรงเรียนวัดโสมนัส
 วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๒

คำนำ

หนังสือประวัติหลวงพ่พระพุทธรโสธร ที่ท่านถ้อยอยู่
ทางวัดได้จัดให้พิมพ์ขึ้น เพื่อเผยแพร่แก่ท่านที่เคารพนับถือ
หลวงพ่ได้ทราบประวัติ เพราะมีหลายท่านถามหาอยู่เสมอ
ประจวบกับเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๐๕ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ได้
เสด็จพระราชดำเนิน มาทรงบำเพ็ญพระราชกุศลวิสาขบูชา
ณ วัดโสธรวรารามวรวิหาร ได้ทรงมีพระราชดำรัสสอบถาม
เรื่องโรงเรียนของวัดและจำนวนนักเรียน

เมื่อเสด็จพระราชดำเนินกลับแล้ว ได้พระราชทาน
เงินจำนวน ๕๕,๕๒๑.๐๐ บาท (เก้าหมื่นห้าพันเก้าร้อยยี่สิบ
เอ็ดบาทถ้วน) ให้ผู้ดูแลทั่วๆ ถวายมาให้วัดเพื่อให้ปรับปรุง
โรงเรียน ตั้งสำเนาหนังสือของกองมหาดเล็กสวนจิตรลดา
ที่ปรากฏอยู่ในหนังสือแล้ว

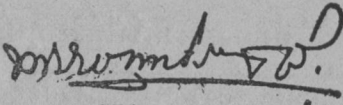
ดังนั้น ทางวัดจึงได้จัดการก่อสร้าง อาคารเรียน ขึ้นใหม่
ในเนื้อที่ของวัดที่ได้ขอไว้กว่า ๒๐ ไร่ อาคารหลังนี้กว้าง
๑๐.๐๐ ม. ยาว ๘๐.๐๐ ม. ๔ ชั้น ทั้งถ้ำน้ำใต้ดินลึก ๓ ม.
การก่อสร้างได้ค่อยทำค่อยไปเพราะไม่มีเงินก้อนใหญ่ ทางวัด
ได้จัดสร้างเองโดยมิได้ประมุข

(ข)

เมื่อเงินไม่พอสร้าง จึงจำเป็นต้องหาเงินจากท่านผู้
ศรัทธามานมัสการหลวงพ่อก่อน โดยได้จัดพิมพ์หนังสือประวัติ
หลวงพ่อก่อนจำหน่าย เพื่อโดยเสด็จพระราชกุศลร่วมกับเงิน
ที่ผู้ศรัทธามานมัสการหลวงพ่อบริจาคทุกวัน

หากท่านผู้ใดบริจาค โดยเสด็จพระราชกุศล ๑๐,๐๐๐
บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน) จะนำเข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เพื่อ
ขอพระราชทานพระทองคำหลวงพ่อโสทร ในคราวเสด็จเปิด
โรงเรียนด้วย

วัดโสธรวราราม วรวิหาร


(พระพรตวรังษี)
เจ้าอาวาสวัดโสธรวราราม วรวิหาร

ที่ พว.๐๐๐๓/๑๓๘



กองมหาดเล็ก ส่วนจิตรลดา

๑๗ มิถุนายน ๒๕๐๙

เรื่อง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเงินจำนวน ๙๕,๙๒๑ บาท

เรียน พล.ต.ท. พิชัย กุลละวณิช

ในการเสด็จพระราชดำเนินไปทรงบำเพ็ญพระราชกุศล วิสาขบูชา ณ วัดโสธรวราราม จังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ศกนี้ ได้มี ผู้ทูลเกล้าฯ ถวายเงินโดยเสด็จพระราชกุศล รวมทั้งสิ้น ๑๑๗,๑๒๑ บาท ซึ่งในจำนวนนั้น ผู้ทูลเกล้าฯ ถวายได้แสดงความจำนงค์ขอให้พระราชทาน แก่สภาภาษาไทย ๒๑,๒๐๐ บาท จึงเหลือเงินอยู่อีก ๙๕,๙๒๑ บาท

ความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า ทางวัดโสธรวรารามมีความ ประสงค์ที่จะซ่อมแซมและปรับปรุงโรงเรียนของวัด จึงทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ พระราชทานเงินจำนวน ๙๕,๙๒๑ บาท นี้แก่วัดโสธร วรารามเพื่อให้ซ่อมแซมและปรับปรุงโรงเรียนดังกล่าว และเป็นอนุสรณ์ ในการที่ได้เสด็จฯ จ. ฉะเชิงเทรา

ฉะนั้นจึงขอส่งเงินจำนวน ๙๕,๙๒๑ บาท (เก้าหมื่นห้าพันเก้าร้อยยี่สิบเอ็ดบาทถ้วน) มาพร้อมนี้ เพื่อได้โปรดดำเนินการตามพระราชประสงค์ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายพูนเพม ไกรฤกษ์)

ประจำสำนักพระราชวังพิเศษ

รักษาราชการในตำแหน่งหัวหน้ากองมหาดเล็ก

ที่ รล. ๐๐๐๒/๒๔๘๑



สำนักราชเลขาธิการ

๗ สิงหาคม ๒๕๑๑

เรื่อง พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้อัญเชิญพระปรมาภิไธยย่อ
ภ.ป.ร. ประดิษฐานที่หน้าบันโรงเรียนวัดโสธร
นมัสการ เจ้าอาวาสวัดโสธรวรารามวรวิหาร
อ้างถึง ลิขิตที่ ๓๐๗/๒๕๑๑ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๑

ตามที่พระคุณท่าน ขอนำความกราบบังคมทูลพระ
กรุณาขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต อัญเชิญพระปรมาภิ-
ไธยย่อ ภ.ป.ร. เพื่อประดิษฐานที่หน้าบันของอาคารโรงเรียน
วัดโสธร ซึ่งทางวัดได้จัดสร้างขึ้นใหม่ด้วยเงินที่ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ พระราชทาน รวมกับเงินของวัดและเงินที่
ประชาชนบริจาคโดยเสด็จพระราชกุศล และขอพระราชทาน
อาคารเรียนหลังที่สร้างขึ้นใหม่นี้แด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่
หัว ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลี
พระบาท แล้ว พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้อัญเชิญ
พระปรมาภิไธยย่อ ประดิษฐานที่หน้าบันอาคารของโรงเรียนวัด
โสธรที่สร้างขึ้นใหม่นี้ได้

(หม่อมเจ้าวงศานุวัตร เทวกุล)

กองการในพระองค์

ราชเลขาธิการ



พระราชพิธีรับ

เจ้าอาวาสวัดสุทธาวาสามวาทาร

เจ้าคณะจังหวัดฉะเชิงเทรา

กำลังถวายพระพรพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ในงานเสด็จพระราชดำเนินพระราชมงคลวิสาขบูชา ๓ มิถุนายน ๒๕๐๙

ที่ รด. ๐๐๐๒/๓๑๔๔



สำนักงานเลขาธิการ

๗ ตุลาคม ๒๕๑๑

เรื่อง พระราชทานชื่อโรงเรียน

นมัสการ เจ้าอาวาสวัดโสธรวรารามวรวิหาร

อ้างถึง ถิขิตที่ ๓๕๕/๑๕๑๑ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๑๑

ตามที่พระคุณท่าน ขอให้นำความกราบบังคมทูล
พระกรุณา ขอพระราชทานชื่อโรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร
ที่ได้จัดสร้างขึ้นใหม่ด้วยเงินที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระ
ราชทาน รวมกับเงินของวัด และเงินที่ประชาชนบริจาคโดย
เสด็จพระราชกุศล ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

นำความกราบบังคมทูล พระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลี
พระบาทแล้ว โปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อว่า “โรงเรียน
วัดโสธรวรารามวรวิหาร”

ขอนมัสการมาด้วยความเคารพอย่างสูง

(หม่อมเจ้าวงศานุวัตร เทวกุล)

ราชเลขาธิการ

กองการในพระองค์



พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ กำลังทรงปฏิบัติของหลวงปู่โศธร
ณ วัดโศธรวราภามาวาหาร ๓ มิถุนายน ๒๕๐๙



ฯพณฯ พลเอกประภาส จารุเสถียร รองนายกรัฐมนตรี
กำลังปิดทองหลวงพ่อพุทธโสธร จังหวัดฉะเชิงเทรา

พระเครื่องรางของขลัง

ของ

หลวงพ่อโสธร



ภายในพระอุโบสถ ทางวัดจัดให้มีพระเครื่องรางของ
ขลังและพระพุทธรูปขนาดต่าง ๆ ซึ่งได้ทำพิธีปลุกเสกแล้ว มีไว้
ให้ประชาชนผู้เลื่อมใสในหลวงพ่อ และมีไว้ให้เลือกหลาย
สิบชนิด ทางวัดไม่เคยนำออกไปจำหน่ายที่ไหนเลย นอก
จากมีในพระอุโบสถแห่งเดียวเท่านั้น

นอกจากนี้ ทองคำแท่งทางวัดจัดไว้สำหรับรับรอง
ประชาชนผู้มานมัสการก็มีในกำแพงแก้วแห่งเดียวเท่านั้น ไม่
เคยนำออกไปขายข้างนอกเลย

ท่านผู้ศรัทธาเคารพเลื่อมใสในหลวงพ่อโสธร ส่วน
มากจะได้รับความปลอดภัย แม้ไฟรัศมีไข้เจ็บหลวงพ่อก็
สามารถดับเป่าให้หายได้ ประชาชนจึงได้พากันหลั่งไหลมา
ทุกวันไม่ขาด ขอสำคัญขอให้เคารพสักการะและนับถือจริงๆ
แล้ว เป็นรับรองได้ว่าสำเร็จประโยชน์แน่นอน

หลวงพ่อโสธร

อันบุญญาบารมีอันหาความศักดิ์สิทธิ์อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์เป็นสิ่งมหัศจรรย์ใดๆ จะปฏิเสธเสียไม่ได้เลย และจะแข่งขันให้เท่าเทียมกันนั้นได้ยาก จะมีได้บ้างก็เป็นบางสถานที่ บางท่านบางคน ทั้งยังเป็นสิ่งที่เหนือเหตุผลของการพิสูจน์ ดังที่พระพุทธองค์ตรัสว่าสิ่งมหัศจรรย์นั้นเป็นอนิจจัง โดย ใครๆ ไม่ควรคิดค้นคว้าหาเหตุผล

ความศักดิ์สิทธิ์อันนิหาร จะดลบันดาลให้เกิดมโนเฉพะ
แก่ผู้มโนบุญวาสนาและผู้เลื่อมใสในนักอเชื่อนั้นเท่านั้น หลวง
พ่อโสธร องค์หนึ่งทรงอานุภาพศักดิ์สิทธิ์อันนิหาร เป็น
ปูชนียะควรแก่การสักการะเคารพบูชายิ่งนัก

พระพุทธโศธร หรือเรียกกันสามัญทั่วไปว่า หลวงพ่อ
โศธร เป็นพระทรงอานุภาพศักดิ์สิทธิ์ เป็นมิ่งขวัญของชาว
จังหวัดฉะเชิงเทรา และเป็นที่รู้จักเคารพบูชาของประชาชนทั่ว
ประเทศ หลวงพ่อโศธรเป็นพระรูปปางสมาธิหน้าตักกว้าง
๓ ศอก ๕ นิ้ว เป็นพระพุทธรูปพอกปูนลงรักปิดทอง พระ-
เนตรเนือแบบสมัยล้านช้าง หรือเรียกกันสามัญว่า พระลาว

พระพุทธรูปแบบ^๕ นิยมสร้างกันมากที่เมืองหลวงพระบาง
อินโดจีนและภาคอีสานของประเทศไทย ประดิษฐานอยู่ใน
พระอุโบสถวัดโสธร อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ตำนาน
หรือประวัติของหลวงพ่อโสธร^๖ หาหลักฐานยืนยันแน่นอน
ไม่ได้เป็นเพียงคำบอกเล่าสืบ ๆ กันมา ประวัตที่เกี่ยวกับวัด
โสธรเท่านั้น

แรกเริ่มเดิมทีวัดโสธร^๗มีชื่อว่า “วัดหงษ์” โดยที่วัด
นี้มีเสาใหญ่^๘หนึ่งเป็นเครื่องหมายติดอยู่บนยอดเสา วัดนี้
ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงด้านตะวันตก สถานที่วัดตั้งอยู่แต่
เดิมนั้นเวลานึกน้ำเซาะพังเป็นแม่น้ำไปหมดแล้ว วัดนี้ใคร
เป็นผู้สร้างและสร้างขึ้นในสมัยใดไม่ปรากฏ แต่ได้ความว่า
เป็นวัดเก่าแก่สร้างมานาน ต้นเหตุที่วัดนี้จะได้อำนาจ “โสธร
หรือ โสธร” เล่ากันว่า กาลต่อมาหงษ์ใหญ่ที่อยู่บนยอดเสา
นั้นปลัดตกลงมาลงเหลือแต่เสา จึงได้เอาผ้าทำเป็นธงขึ้น
แขวนแทนหงษ์ เลยเรียกชื่อตามนิมิตเครื่องหมายว่า “วัด
เสาธง” นานมาเสาธงถูกลมพัดหักโค่นลงมาหักเป็น ๒ ท่อน
ก็เลยถือเอานิมิตเสาหักเป็นท่อนนั้นเป็นชื่อวัดอีกว่า “วัด
เสาทอน” อยู่สันกาลช้านานจวบจนถึงสมัยกาลที่พระพน้อง

ชายกัน ๓ องค์ ลอยล่องเข้ามาจากเมืองเหนือและในจำนวน
พระ ๓ องค์นั้น ได้อัญเชิญประดิษฐานไว้ที่วัดหนึ่งองค์คือ
หลวงพ่อโสทร แต่ปางหลังครั้งก่อนหลวงพ่อโสทรจะมีชื่อ
อย่างไรไม่มีใครทราบ เมื่อได้พระพุทธรูปหล่อมาไว้บูชาจาก
จำนวน ๓ องค์นั้นแล้ว ก็มีความเห็นว่าวัดนั้นชื่อเรียก
ไม่แน่นอน จึงพร้อมใจกันเปลี่ยนชื่อวัดเสียใหม่ว่า “วัด
โสทร” อันความหมายว่าวัดพระ ๓ องค์พี่น้องร่วมอุทรเดียวกัน
เมื่อเปลี่ยนชื่อว่า “โสทร” แล้ว หมู่บ้านและคลอง
ที่ชนกับวัดก็ได้นำตามวัดไปด้วย เดิมทีแต่บัดนี้ใช้
ตัวหนังสือเขียนว่า “โสทร” ไม่ได้เขียนว่า “โสธร” ดัง
ปัจจุบันนี้ แต่เนื่องด้วยพระที่ได้มา คือ หลวงพ่อโสทร
นั้น มีอานุภาพความศักดิ์สิทธิ์เป็นที่ปรากฏและรูปทรงสวย
งามมาก จึงได้เขียนและใช้ชื่อว่า วัดโสทร ซึ่งหมายความว่า
วัดพระศักดิ์สิทธิ์มาจนทุกวันนี้ คำว่า โสทร นั้น มีอาจารย์
ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่า เป็นนามศักดิ์สิทธิ์ (โส) เป็น
อักษรสำเร็จรูปป้องกันสรรพทุกข์โรคภัยทั้งปวง (ธ)
เป็นพยัญชนะอำนาจมีเดชานุภาพ (ร) เป็นอักษรมหา
นิยมเป็นที่ชนชมของเทวดาและมนุษย์

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๘ สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระ
ยาวชิรญาณวโรรสสมเด็จพระสังฆราชเจ้า เสด็จมาตรวจการ
คณะสงฆ์ที่วัดโสมรทรงสนธิฐานไว้ว่า ผู้ที่ให้ชื่อวัดนี้ไม่ใช่
คนที่ไม่รู้ เพราะเป็นนามที่ไพเราะทั้งแปลกได้ความดังนี้
หลวงพ่โสมร มาประดิษฐานอยู่ที่วัดโสมรนานเท่าใด สมัย
พ.ศ.ใด ไม่มีใครทราบแน่นอน พอจะมีเค้าตามคำบอกเล่า
อันเกี่ยวโยงถึงหลวงพ่อดิฉันแหลม จังหวัดสมุทรสงคราม
ตามประวัติหลวงพ่อดิฉันแหลมกับหลวงพ่อดิสรลอยน้ำ
มาด้วยกันและเป็นพี่น้องกัน และชาวบ้านแหลมได้ัญเชิญ
หลวงพ่อดิฉันแหลมขึ้นจากน้ำเมื่อ พ.ศ. ๒๓๐๐ จึงคาด
คะเนว่าหลวงพ่อก็คมาประดิษฐานอยู่ที่วัดโสมรราว พ.ศ. ๒๓๐๐
หรือก่อนนั้นก็ไม่แน่ว่า ประวัติความเป็นมาของหลวงพ่
โสมรนี้มีผู้เล่าสืบ ๆ กันมาหลายกระแส ได้สอบถามผู้เฒ่า
ผู้แก่หลายท่าน ซึ่งท่านผู้นั้นได้รับฟังจากบรรพบุรุษเล่าให้ฟัง
ต้องกันว่า หลวงพ่โสมรลอยน้ำมา มีคำปรารภว่า ล่องกาล
นานมาแล้วยังมีพระพี่น้องชายสามองค์อยู่ทางเมืองเหนือ มี
อิทธิปาฏิหาริย์แสดงฤทธิ์ ได้อภินิหารล่องลอยตามแม่น้ำมา
จากทิศเหนือเพื่อให้คนทางทิศใต้ได้เห็น ในที่สุดมาหยุดขึ้นที่

แม่น้ำบางปะกง ที่ตำบลสัมปทวน และแสดงปาฏิหาริย์ลอย
น้ำ และทวนน้ำได้ทั้งสามองค์ ประชาชนชาวสัมปทวนได้
พบเห็น จึงช่วยกันเอาเชือกพรวนมัลลาลงไปผูกมัดท้องกัพระ
พุทธรูปทั้งสามองค์นั้น แล้วช่วยกันฉุดลากขึ้นฝั่งด้วยจำนวน
ผู้คนประมาณ ๕๐๐ คนก็ฉุดขึ้นไม่ได้ เชือกขาดไม่สำเร็จตาม
ความประสงค์พากันเลิกไป ครั้นแล้ว พระพุทธรูปหล่อทั้ง
สามองค์ก็จมน้ำหายไป สถานที่พระสามองค์ลอยน้ำและทวน
น้ำได้เช่นเคยให้ชื่อว่า “สามพระทวน” ต่อมาเรียกว่า “สัมป
ทวน” ได้แก่แม่น้ำหน้าวัดสัมปทวน อำเภอเมือง จังหวัด
ฉะเชิงเทรา ทุกวันนี้ ต่อจากนั้นพระทั้งสามองค์ก็ลอยตาม
แม่น้ำบางปะกง เลียบผ่านหน้าวัดโสธรไปถึงคูกน้ำไ้วัดโสธร
แสดงฤทธิ์สุดคนให้ชาวบ้านบางนั้นเห็น ชาวบ้านได้ช่วยกัน
ฉุดขึ้นฝั่งทำนองเดียวกับชาวสัมปทวนแต่ก็ไม่สำเร็จ จึงเรียก
หมู่บ้านและคลองนั้นว่า “บางพระ” มาจนทุกวันนี้ จกนั้น
พระพุทธรูปทั้งสามองค์ก็ได้แสดงฤทธิ์ ลอยทวนน้ำวนอยู่ที่หัว
เลี้ยวตรงกองพันทหารช่างที่ ๒ จังหวัดฉะเชิงเทรา และแสดง
ปาฏิหาริย์จะเข้าไปในคลองเล็กๆตรงข้ามกองพันทหารช่างนั้น
สถานที่พระลอยวนอยู่นั้นเรียกว่า “แหลมหัวน” และคลอง

นั้นได้นำมาทดลองสองพี่น้อง(สองพี่สองน้อง)หลังจากนั้น องค์
ฟ้าใหญ่ ได้แสดงอิทธิปาฏิหาริย์ไปลอยอยู่ในแม่น้ำเจ้าพระยา
ตอนสามแสน ประชาชนประมาณสามแสนคนช่วยกันจุด
อาราธนา^๕ ขัน^๕ ผงก็ไม่สำเร็จ แล้วต้องเลยไปจุด^๕ ขัน^๕ ถ้ำน้ำแม่
กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม ประชาชนชาวประมงอาราธนา^๕
ขัน^๕ ประดิษฐานอยู่ที่วัดบ้านแหลม ทุกวัน^๕ เป็นที่บูชา^๕ นับถือ^๕
กันว่าเป็นพระศักดิ์สิทธิ์เท่าๆ กับหลวงพ่อโสธร ส่วนองค์
สุดท้ายต้องลอยไปจุด^๕ ขัน^๕ วัดบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
และชาวบางพลีได้อัญเชิญประดิษฐานอยู่ที่วัดบางพลีใหญ่ ใน
อำเภอบางพลีก็ปรากฏว่ามีผู้คนเคารพนับถือ^๕ มาก พระพุทธรูป
หล่อองค์กลางนั้นคือหลวงพ่อโสธร เมื่อลอยตามน้ำมาจาก
หัวเวียดเกล้าแล้ว มาจุด^๕ ขัน^๕ ที่ท่าหน้าวัดโสธร กล่าวกันว่า
ประชาชนจำนวนมากทำการจุดลาก^๕ ขัน^๕ ไม่สำเร็จ แต่ได้มีอา-
จารย์ผู้หนึ่งมีความรู้ทางไสยศาสตร์ ทำพิธีตั้งศาลเพียงตาบวง
สรวง แล้วเอาด้ายสายสิญจน์คล้องกับพระหัตถ์หลวงพ่อโสธร
อัญเชิญขึ้นมาบนฝั่ง นำไปประดิษฐานในวิหารสำเร็จตามความ
ประสงค์ แล้วก็จัดให้มีการฉลองสมโภชและให้นามหลวงพ่อ
ว่า หลวงพ่อโสธร องค์หลวงพ่อโสธรจริงในสมัยที่ได้มา

เดิมนั้นเป็นพระพุทธรูปหล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ ปางสมาธิเพ็ชร
หน้าตักกว้างสองเศษ ทรงสวยงาม ต่อมาพระสงฆ์ในวัดเห็น
ว่ากาลต่อไปภายหน้า ผู้ชนที่มัตถินหาและโลหะแรงกล้ามี
อริยาศัยเป็นบาปลามกหมดศรัทธาหาความเลื่อมใสมิได้ จัก
นำเอาไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวเสีย ไม่เป็นการปลอดภัย จึง
พอกปูนเสริมให้ใหญ่หุ้มองค์จริงไว้ภายใน ดังปรากฏใน
ปัจจุบันนี้

สถานที่ตั้งวัดโสธรตั้งอยู่ในสมัยแรกนั้น ทางบกเป็น
ป่าหมู่บ้านน้อย การคมนาคมไม่สะดวก เมื่อหลวงพ่อก
ประดิษฐานอยู่ที่วัดโสธรแล้ว ประชาชนชาวเรือรู้จักนับถือ
กันมาก เพราะการไปมาสะดวกกว่าทางบกมีเรือไปมาไม่ขาด
ชาวเรือค้าขายนับถือว่า ถิ่นออกขอต่อหลวงพ่อโสธรแล้ว
สินค้าก็จะซ่อง่ายขายคล่องเป็นเท่าไรเท่า เรือแพที่ผ่านไปมา
ในแม่น้ำ พอถึงตรงโบสถ์หลวงพ่อโสธรก็วกเอาน้ำในแม่น้ำ
ซึ่งนับถือว่าเป็นนามนต์หลวงพ่อดมบ้างลูบศรัทธะบ้างล้างหน้า
และประพรมเรือและสินค้าในเรือ ดังได้เห็นกันอยู่ทุกวันนี้
ส่วนทางบกประชาชนรู้จักนับถือยังไม่แพร่หลาย เพราะการ
คมนาคมไม่สะดวกดังกล่าวแล้ว ครั้นต่อมาการคมนาคมติดต่อ
สะดวกขึ้น ทางบกจึงมีผู้คนไปนมัสการมากขึ้น ผู้ใดเจ็บป่วย

ก็มาขอความคุ้มครองจากหลวงพ่อโสธร และได้ผลสมความ
ปรารถนาเป็นส่วนมาก กิตติศัพท์ความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อ
โสธรได้แพร่ไพศาลไปในถิ่นต่าง ๆ มูลเหตุที่มั่งนสมโภชขึ้น
นั้นเล่ากันว่า สมัยหนึ่ง บ้านโสธรเกิดทุกข์ภัยภัยข้าวขาด
หมากแพง ฝนแล้ง ข้าวกล้าในนา ผลไม้ในสวนเหี่ยวแห้ง
สัตว์พาหนะเกิดโรคระบาด ผู้คนทั้งเด็กและผู้ใหญ่เป็นโรค
ผดผื่นตายทั้งสัตว์ล้มเจ็บลงตามกัน ผู้คนพอหนีไปได้ก็ทิ้งบ้าน
เรือนทรัพย์สินสมบัติหนีเอาตัวรอด ผู้ป่วยไปไม่ไหวก็นอนรอวัน
เป็นวันตายของตนอยู่ ในกาลครั้งนั้น ยังมีบุรุษหัวหน้ำครอบ
ครวหนึ่งได้เกิดโรคนี้ เมื่อไม่มีคนเป็นทพังกเห็นเข้าหาพระ
สโรจนะที่พึ่งพำนัก จึงไปนมัสการอธิษฐานขอลบาน ขอความ
คุ้มครองรักษาจากหลวงพ่อโสธรในวิหาร รับเอายาดีจากหลวง
พ่อมา ๓ อย่าง คือ ขี้รูป ๑ ดอกไม้เหี่ยวแห้งที่บูชาแล้ว ๑
และอธิษฐานหยดเทียนขื่อน้ำมันต์จากหลวงพ่อ ๑ แกะเอามา
ต้มกินทำอาบทั่วสรรพางค์กาย ปรากฏว่าได้ผลสมความ
ปรารถนาโรคหายปกติ ด้วยความดีใจที่โรคหายสมประสงค์
จึงจัดให้มีการสมโภชแต่ปลดถวายหลวงพ่อ แต่นั้นมากิตติศัพท์
ความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อก็แพร่สะพัดไปในถิ่นต่าง ๆ กว้าง
ขวางมากขึ้น จนเป็นที่เลื่องลือว่าหลวงพ่อสักดิ์สิทธิ์ ผู้ใด

ปรารถนาสิ่งใดที่ชอบธรรมท่านก็ประสิทธิ์ประสาทให้สมประสงค์ การสมโภชและแก้ปลงจึงมีขึ้น ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

มีพระบรมราชวินิจฉัยเกี่ยวกับหลวงพ่อโสธร
ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
รัชกาลที่ ๕ เมื่อคราวเสด็จประพาสเมือง
ฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๔๕๑ ไว้ดังนี้

กลับมาแะวัดโสธร ซึ่งกรมหลวงดำรงคิดจะ
แปลว่ายะโสธรจะให้เกี่ยวข้องแก่การที่ได้สร้าง
เมื่อเสด็จกลับจากไปตีเขมรแผ่นดินพระบรม-
ไตรโลกนารถหรือเมื่อใดนั้นแต่เป็นที่สงสัยด้วย
เห็นไม่ถนัด พระพุทธรูปทำด้วยศิลาแลงทั้งนั้น
องค์ที่สำคัญว่าเป็นหมอดินนั้น คือ องค์ที่อยู่กลาง
ตุรปต์กและเอาจามเป็นทำนองเดียวกับพระพุท
ธูปเทวปฏิมากร แต่ตอนบนกลายเป็นผู้มีอยู่
ไปนั้นว่าลอยน้ำมาก็เป็นความจริง เพราะ
เป็นศิลาคงจะไม่ได้ทำในที่นี้

อานุภาพความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อโสธรมีมากเหลือ
ที่จะเล่าสู่กันฟังให้หมดได้ เพราะหลวงพ่อโสธรเป็นต้นโพธิ์
ต้นไทรอันใหญ่ให้สรรพสัตว์ได้พำนักอาศัย หลวงพ่อเป็น
ร่มใหญ่กางกั้นสรรพภัยอันตรายความเดือดร้อนรำเคี้ยว ให้
สรรพสัตว์อยู่เย็นเป็นสุข เป็นแพทย์วิเศษพยาบาลผู้อาพาธ
ให้หายขาดไม่กลับเป็น เป็นสระน้ำที่พึ่งพิงของหมู่บริษัทผู้ถูก
ภัยคุกคาม เป็นนริบ่อนบุญกุศลของทายาทบิดาให้ไถ่บาปบุญ
กุศล เป็นหมอดูพยากรณ์ทายโชคชะตาว่าสนาทั้งอดีตอนาคต
และปัจจุบันให้ทุกท่านผู้ต้องการทราบ หลวงพ่อเป็นสัพพัญญู
สำเร็จทุกวิชา ทุกอย่างทั้งทางโลกและทางธรรม เป็นบรมครู
ของเทวดาและมนุษย์ไม่มีผู้ใดยิ่งไปกว่า หลวงพ่อ

เจ้าอาวาสวัดโสธรวรารามวรวิหาร

วัดโสธรวรารามวรวิหารเป็นวัดใหญ่วัดหนึ่ง เพราะมี
หลวงพ่อโสธรที่ศักดิ์สิทธิ์ มีคนทั่วโลกพากันยกย่องเคารพ
นับถือ ไปมากราบไหว้เป็นประจำอยู่ทุกวัน ทั้งตงมานานจน
ไม่มีใครทราบว่ต้งมาแต่เมื่อใด ตามพงศาวดารว่ต้งสมัย
กรุงศรีอยุธยา ก็คงจะมีสมภารนับร้อย เพราะวัดต้งมาเป็น
ร้อย ๆ ปีมาแล้ว แต่ไม่มีใครทราบประวัติและจดจำไว้ จึง
ไม่มีใครทราบแน่ชว่ว่ามีสมภารมาแล้วกี่องค์ แต่ที่ทราบและ
จำกันได้นั้นมีนามต้งต่อไปนี้ คือ

๑. พระอาจารย์อัน เป็นสมภารแต่ปี ๒๔๐๕ ถึงปี
พ.ศ. ๒๔๑๒ รวมระยะครองวัด ๘ ปี

๒. พระอาจารย์จู่ เป็นสมภารแต่ปี พ.ศ. ๒๔๑๒
ถึงปี พ.ศ. ๒๔๑๘ รวมระยะครองวัด ๗ ปี

๓. พระอาจารย์ปาน (หลวงพ่อบาน) เป็นสมภาร
แต่ปี พ.ศ. ๒๔๑๘ ถึงปี พ.ศ. ๒๔๕๐ รวมระยะครองวัด
๓๒ ปี

๔. พระอาจารย์เกิด เป็นสมภารแต่ปี พ.ศ. ๒๔๕๐
ถึงปี พ.ศ. ๒๔๕๘ รวมระยะเวลาครองวัด ๘ ปี

๕. พระอาจารย์หลิน เป็นสมภารแต่ปี พ.ศ. ๒๔๕๘
ถึงปี พ.ศ. ๒๔๘๒ รวมระยะเวลาครองวัด ๒๔ ปี

๖. พระอาจารย์กาด (รักษากร) เป็นสมภารแต่ปี
พ.ศ. ๒๔๘๒ ถึงปี พ.ศ. ๒๔๘๔ รวมระยะเวลาครองวัด ๓ ปี

๗. พระครูอุทุมมสมณคุณ (กิมซุ่น) เป็นสมภารแต่ปี
พ.ศ. ๒๔๘๔ ถึงปี พ.ศ. ๒๔๘๘ รวมระยะเวลาครองวัด ๔ ปี

๘. พระราชเขมากร (ก่อ) เป็นสมภารแต่ปี พ.ศ.
๒๔๘๘ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๐๖ รวมระยะครองวัด ๑๘ ปี

๙. สมเด็จพระวันรัต (ปุ่น) เป็นสมภารแต่ปี พ.ศ.
๒๕๐๖ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๐๗ รวมระยะเวลาครองวัด ๑ ปี

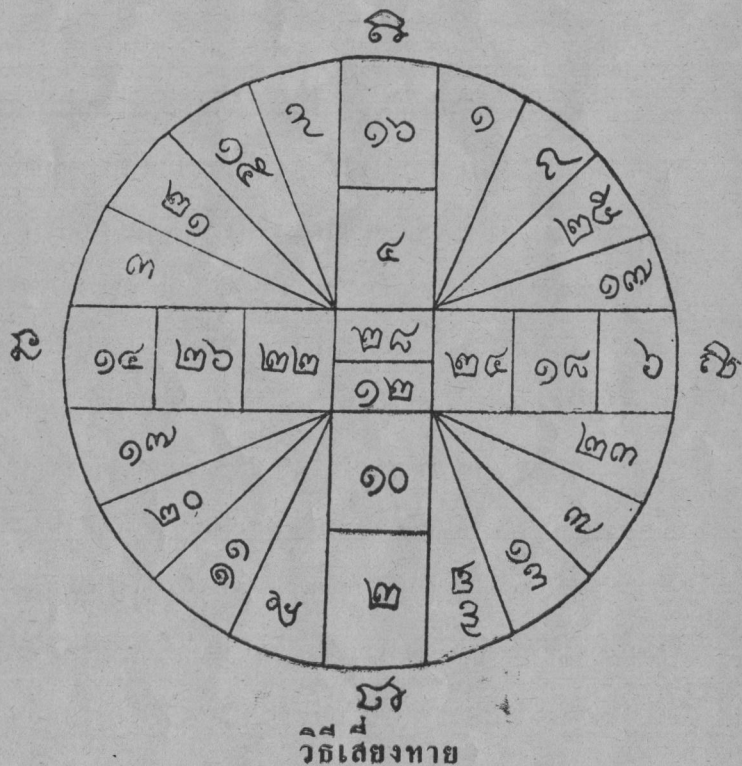
๑๐. พระพุทธิรังสี (เจียม กุลละวณิชย์) เป็นสมภารแต่
ปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๐๘ รวมระยะเวลาครองวัด ๑ ปี

๑๑. พระราชพุทธิรังษี (เจียม กุลละวณิชย์) เป็นสมภาร
แต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๑๔ รวมระยะเวลาครองวัด ๗ ปี

๑๒. พระเทพคุณาธาร (เจียม กุลละวณิชย์) เป็น
สมภารแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๔ เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

เพียงที่จำได้จากปากประชาชนก็ ๙ องค์ และท่าน
เหล่านั้นก็มรณภาพไปหมดแล้ว

ยันต์เลขใบเชืยมขี หลวงพ่อโสธร



ก่อนจะเสี่ยงทาย พึงตั้งใจว่านะโม ๓ จบ และว่า
 กาถา นะ ชา ลี ตี แล้วจึงอธิษฐานจิตให้ตรงต่อหลวงพ่
 โสธร ตั้งความปรารถนาหลับตาใช้ปลายนิ้วชี้ข้มอขวาหรือชี้ไม
 เล็ก ๆ ชี้ลงที่ยันต์เลขเชืยมขีนี้ เมื่อถูกตรงเลขที่เท่าใด จง
 อ่านคูกำทำนเขตามหมายเลขใบเชืยมขีหลวงพ่โสธรนั้น.

การเสียงเชื่อมขัณฑ์ไม่ว่าไมหางาย

มีวิธีเสียงทายที่ถกกันดังนี้ ต่างว่า ผู้เสียงทายสันต์ตัว
เชื่อมขัณฑ์ได้หมายเลขหนึ่งเถาใดแล้ว ผู้เสียงก็อธิษฐานถาม
หลวงพ่อกว่า หมายเลขนั้นหลวงพ่อกจะให้หรือไม่ แล้วโยนไม้
คว่ำไมหางาย ๒ ชั้นลง ถ้าไม้ขึ้นหางายทั้ง ๒ หมายถึงว่า ฟรี
เปล่า (หัวเราะ) ผู้เสียงทายต้องสันต์ตัวอีกใหม่ เมื่อได้เลขใด
แล้วก็โยนไม้คู่อีก ถ้าไม้ขึ้นคว่ำทั้ง ๒ ก็หมายความว่าหลวง
พ่อกไม่ให้หรือไม่ใช่เลขของผู้เสียงทาย ผู้เสียงทายต้องสันต์ตัว
ใหม่อีก คราวนี้ได้เลขแล้ว เสียงไม้คู่อีก ถ้าไม้ขึ้นคว่ำอัน
หางายอันหมายความว่าหลวงพ่อกให้แล้ว คือ เป็นเลขเชื่อมขัณฑ์
ของผู้เสียงทาย ผู้เสียงทายก็ตรวจดูคำทำนายตามใบเชื่อมขัณฑ์
ได้ความว่าอย่างไร ถือว่าคำทำนายนั้นแม่นยำแล้ว ฯ

หลวงพ่อบัวย

ลูกหลวงพ่อบัวยให้หรือได้บัวย

หลวงพ่อบัวยแก้หายคลายทุกหน

แสนประเสริฐวิเศษรับแก้ائبจน

ทั่วหลบลลือกกันอุ้หุแทบพัง

บ้างก็ปลการพนันเรื่องขันต่อ

ขอหลวงพ่อบัวยและแก้จันน้ำมนต์ขลัง

ทั่ว้วควายหายไ้บัวยช่วยระวัง

ชวานายังจะตกกล้าหาน้ำมนต์

พวกชวานาชาวสวนทุกถ้วนหน้า

ต่างวันทาขอให้มีทั่วผล

ได้สมมาคปรารถนามาทุกคน

ตลอดจนบ้องกันภยันตราย

ไม่มีบุตรขอบุตรสุดที่รัก

แจ้งประจักษ์เกิดบุตรตรงจุดหมาย

ขอบุตรหญิงได้หญิง ขอบุตรชายได้ชาย

ได้สืบสายนามสกุลประยูรวงศ์

ลูกหลวงพ่อบัวยโสภาน้ำหมดจด

ให้เขาหมดท่านไม่ห้ามตามประสงค์

ยังเหลือแต่หลังอ ๆ คอไม่ตรง

ท่านก็คงเลียงไว้ไม่ให้เลย

มีบุตรหญิงนางสาวเขามาขอ

ถามหลวงพ่อดีสงทนายรายลูกเขย

ชายขอหญิงมีงมิดรไว้ขีดเขย

เขาเคยเลียงคว่ำหงายไม้สองอัน

คนมาขอน้ำมนต์วันยังค่ำ

บ้างกระทานป่นยักตัวสั้น

เขาเลียงโซคร้ายด้ทุกวี่วัน

ต่างช่วยกันตั้งอุทิศบลิศทอง

หญิงตั้งกรรมกัถวันกำหนดทศมาส

ประจำราชฉัตรไทยจันทงสนผอง

ไปขอน้ำสะเดาะได้สุมใจปอง

ต้องปัดทองบลบานเรืองการบุญ

บลสัมมาอาชีวะพระจึงช่วยอุดหนุน

บลเจีบบัวยคุณพระพุทธช่วยอุดหนุน

บลเรื่องบาปหยาบช้าการทารุณ

ไม่ให้คุณเกิดโทษไม่โปรดปราน ฯ

งานเทศกาลนมัสการหลวงพ่อโสธร

หลวงพ่อโสธร เป็นพระที่ศักดิ์สิทธิ์ยิ่ง มีอภินิหาร มีประชาชนพุทธบริษัทและเทศ พากันหลั่งไหลไปนมัสการทุกวันไม่ขาด ถ้าเป็นวันเสาร์อาทิตย์หรือวันหยุดอื่น ๆ ประชาชนยิ่งพากันไปมากกว่าวันธรรมดา ยิ่งในวันเทศกาลด้วยแล้ว ประชาชนพากันหลั่งไหลไปนับจำนวนแสน งานปีของหลวงพ่อโสธรนั้นมีบตะ ๓ ครั้ง ตามลำดับดังนี้

๑. ครั้งแรก งานวันเกิดของหลวงพ่อโสธร คือ

กลางเดือน ๕ มีงาน ๓ วัน ๓ คืน

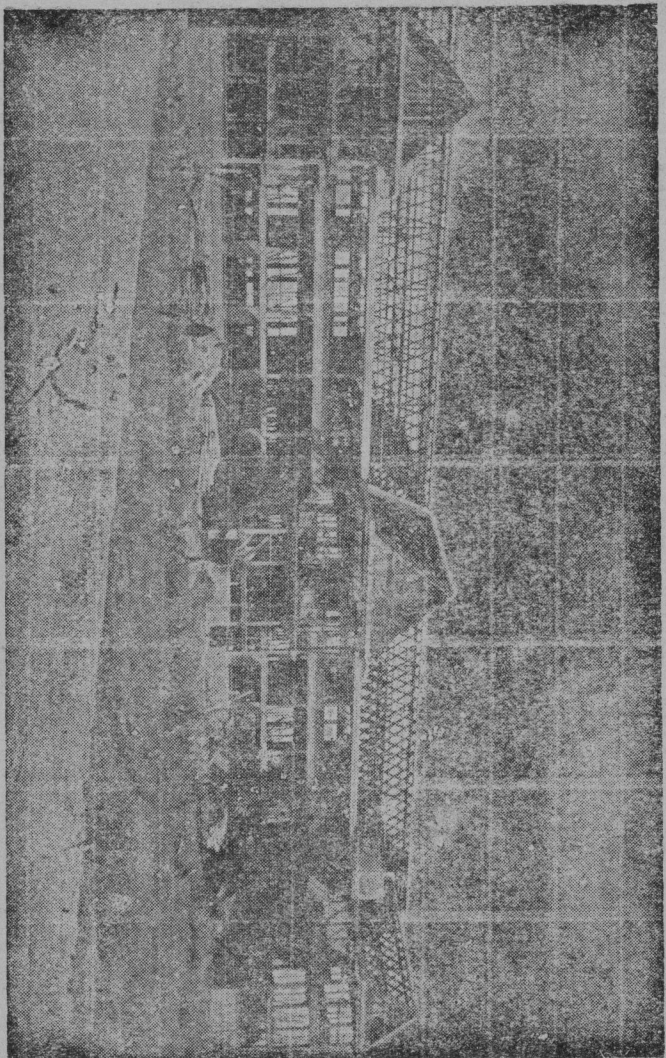
๒. ครั้งที่ ๒ งานกลางเดือน ๑๒ มีงาน ๕ วัน ๕ คืน

๓. ครั้งที่ ๓ งานตรุษจีน มี ๕ วัน ๕ คืน

งานนมัสการหลวงพ่อครั้งแรกนั้น ตามตำนานกล่าวว่า ประชาชนพากันอาราธนาหลวงพ่อขึ้นจากแม่น้ำแล้วอุยเชิญมาประดิษฐานในพระอุโบสถจึงมีงานสมโภชถวาย ต่อแต่นั้นมาก็มียถวายหลวงพ่อเป็นประจำมาถึงทุกวันนี้ งานเริ่มแต่วันขึ้น ๑๔-๑๕ ค่ำ และแรม ๑ ค่ำ เดือน ๕ รวม ๓ วัน ๓ คืน มีมหรสพสมโภชตลอดงาน ถือกันว่าเป็นงานวันเกิดของหลวงพ่อ

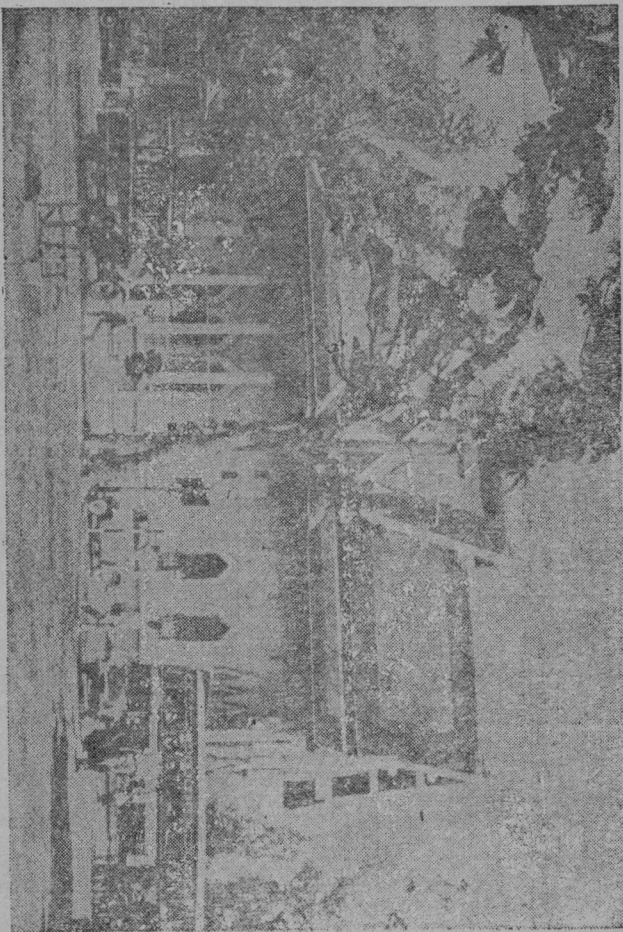
งานเทศกาลนมัสการหลวงพ่อกกลางเดือน ๑๒ นั้นเริ่ม
มตั้งแต่วันขึ้น ๑๑ ค่ำ เดือน ๑๒ วันนั้นเป็นวันทำพิธีเจริญ
พระพุทธมนต์เปิดงาน และปลุกเสกพระเครื่องรางของขลัง
ของหลวงพ่อ เสร็จแล้ว ทำพิธีเปิดงานในวันรุ่งขึ้น คือวัน
ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๑๒ ถึง วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๒ รวม
๕ วัน ๕ คืน งานกลางเดือน ๑๒ นี้ มีการแห่หลวงพ่อไป
ทางบกและทางน้ำ พร้อมทั้งมีการแข่งเรือทุกชนิดและมีงาน
สนุกสนานมากตลอดจนถึงศาลากลางจังหวัด

งานนมัสการหลวงพ่อครั้งที่ ๓ นั้น คือ ในเทศกาล
ตรุษจีน เริ่มตั้งแต่วัน ขิวอด ขิวห่ ขิวชา ขิวสี่ ขิวโหว
รวม ๕ วัน ๕ คืน



โรงเรียนวัดโสมนัส ๑๐.๐๐ กาลงก่อสร้าง ยาว ๘๐.๐๐ ต. กาลงก่อสร้าง





Each fifth and twelfth month of the year thousands flock to the chapel of Sothorn Temple (above) to pay homage to the buddha image said by legend to have literally floated into the town.

ONCE UPON A TIME... during the colourful Ayudhya period of Thai history, villagers tilling rice paddies, and washing their clothes on the banks of the Bangpakong River in Chachoengsao province had the shock of their lives.

There, floating amidstream and glistening in the hot sun, were three Buddha images, each a different size.

The excited villagers flocked to the shallows of the river and hurled ropes into the current to try and snag the images and haul them to the bank.

They failed, and the images floated on down the river to separate and go three different ways.

The biggest image, the legend has it, turned up one day in the river at Barnlaem village, Samud Songkram province, where it was pulled ashore and housed in the Barnlaem Temple. The smallest image came to light in SAMUD Prakarn province, where it now stands in the Bang Plee Temple. The third Buddha image, the most beautiful of the three and now named Luang

Phor Sothorn, emerged on the river in front of Sothorn Temple in Chachoengsao province.

The villagers again hurled ropes into the water to catch the image and haul it ashore---and again they failed.

It was not until they erected a spirit house and held a sacrificial ceremony in honour of the floating image that they succeeded in hauling it to the bank with a small rope, now considered sacred,

Since that day, the image has been housed in the chapel of Sothorn Temple, after which it is named, and the people of Chachoengsao province worship it as the product of a wonderful miracle.

Luang Phor Sothorn can be seen today; all it takes is a 78-kilometre trip by road east from Bangkok to Chachoengsao --- also known as Padrew --- or a trip by railway through 61 kilometres of rice-fields full of white and red lotuses to Magasan Railway Station, and then on by car.

The temple was formerly called Wat

Hong (Swan Temple).

Luang Phor Sothorn, six feet wide at the base and cast in the position of meditation, is one of the most beautiful Buddha images in Thailand.

Gilded with gold, it is a product of the Lanchang, or Laotian school of sculpture which is very popular in Luang Phrabang province and the country's Northeast.

It has been disputed for many years what kind of material the image is cast from under-

neath the gold. Some say it must be wood to support the legend of its being found in the river.

Others say the very miracle of its being, and its pure holiness made it float, not wood.

But no matter what its base is made of, the image is revered, and people come from all parts of Thailand each year to pay homage to it.

On the full-moon days of the fifth and 12th months of the year, celebrations are held in Chachoengsao to worship Luang Phor Sothorn. And it is a time when the Thai and Chinese schools of Buddhism get together, for both schools hold the same high level of respect for the image.

Parades are held on land and on the river. Chinese dramas compete for the pilgrims' attention with the Thai Chatri and Ramwong dances and music.

At night, the temple compound is a blaze of small lights as the celebrations continue.

金為三晝夜。

三、農曆新年禮佛威會，固有鑑及每屆農曆春節，最多虔誠之華僑善信，對佛祖之崇仰，進香膜拜，必較常時旺或萬倍，故在此以前越校在本會設有各種娛樂如潮劇，舞獅等節目，代昭隆慶，而主持威會之居士，尤其盡誼款待各方前來之香客，但此項威會，迄經已停輟有十餘年之久，直至前年，佛曆二五〇三年之農曆春節，始告重斯恢復舉行，是次威會，特由 Wong Yee Wai (王二) (譯音) 何乃創君，聯同地方長官，東方酒業公司，華僑公會，護善社與各商民等所共同發起。稱為：越校在佛祖春節常年禮佛威會，由何乃創君任威會委員會主席，茲為春節禮佛慶典之新紀元，故特規定威會，期為農曆正月初一起至初五日止，一連慶祝五晝夜，慶典儀式：恭迎佛祖車駕巡行市區。懸掛中泰國旗，中泰虔誠居民踴躍參加巡行隊伍，莊重嚴肅，秩序井然，佛祖車駕備有法水。由泰華高僧沿途為各界善信施洒祝福。威會中之娛樂節目如：潮劇，字家，電影等助興。參加威會之衆善信五形踴躍，綜計該次所得各界題贈善款，共為九萬餘銖，除開支費用約，二萬餘銖外，存淨之七萬餘銖，概撥充供為修建佛寺及亭榭之用。慶典委員會一致認為該次威會，因是初次創舉，難免缺點欠週，因此，冀望於今後能盡力促進與改善，藉昭隆重威典，而越校在佛寺則希望春節禮佛威典，定為常年之禮佛威會。

林 汀 昌 校 正

數以萬計，香火之盛，誠為泰國中部之奇蹟盛典，茲將越拔吞佛祖常年盛會慶典，規例為三次分列如下：

(一) 常年(佛誕)慶典，歷定於農曆六月十四日舉行至十六日止一連三晝夜

(二) 常年(盂蘭)盛會，歷定於農曆十月中旬即自十二日舉行至十六日止，一連五晝夜。

(三) 春節常年盛會，定於農曆(正月)新年初一日舉行，至初五日止一連五晝夜。

盛典之沿革

一、關於農曆五月中旬之禮佛盛典本已創自較接其他盛會之前，但發源於何年代，則無從考據，其所說五月中旬的慶典，是發源於盂蘭盛會之前，大概是認為，當年佛祖金身沿河漂泊至越拔吞地區時，於五月十四日登岸供奉於越拔吞寺而舉行之隆重慶典其儀式為：是日上午佛祖鑾駕出巡佛寺週圍，傍晚則由僧侶誦經祝福，十五日添設齋僧，並舉巡燭浴佛祖，十六日為最後盛典，娛樂節目，計有潮劇，話劇，或茅家等助興，因此相沿，五月十四日至十六日始有一連三晝

夜之例俗慶典。

二、關於十月中旬之常年禮佛盛會，考據發源至今，已達六十餘年之悠長曆史，約始於佛曆二四三四年，創舉人是當時越梭吞話劇團之主持人昭坡瓊君，據說緣於佛曆二四三四年間，越梭吞一帶居民普遍發生饑荒，嚴重旱災，稻田鹽鹼農植枯萎失收，兼又發生時疫流行症，霍亂天花到處蔓延，人畜慘罹死亡的浩劫，居民迫得紛紛拋棄家園，遷徙遠方，避災他鄉，如有患病而不能逃避者，則祇有呻吟床第靜候死神之主宰，由於當時醫藥之缺乏及病魔之猖獗，本身就算僥倖未染，但其至親戚友也必難免被波及之虞，在此窮途絕路的情況下，居民衆生，還有何物值得超越仰賴於吾佛，因此，紛向佛祖祈求庇佑，佛光普照，渡苦萬民，有些向佛祖祈求靈藥，如燭屑法水或供奉佛前之鮮花，用為飲喝擦抹，有些則在佛前許願，候靈驗痊癒後貼金，或演劇等娛樂酬典，泰籍居民大多數許願于家話劇，至於華籍居民，則照例許願潮劇，鑼鼓舞獅等。居民經過此次虔誠祈求許願後，神聖至上，靈顯無邊之吾佛，終於顯示慈悲奇蹟，浩浩蒼天普降甘霖甘露，雨水均勻，善民欣躍，大地回春，一時各種時疫災疾，歛跡雲消，衆生平安如常，因此居民便聯合酬神慶典，創設禮佛盛會，隆重舉行慶祝，而乃瓊所主持的梭吞藝團，却是當時最俱規模之藝團，因此，大家便不約而同一致和昭坡瓊協力合作，創定盛會日期於十月中旬之十四日舉行，因彼此咸認為正值莊稼豐滿，田園蒼翠之季節。十四日佛祖鑾駕巡行市區，十五日沿巡行水道十六日舉行巡燭浴佛禮，依照以前俗例，禮佛程序僅定為昇三天便功德圓滿，迨至佛曆二四九四年另增加二天，即提前自十二日及十三日起舉行

康」同為吞武里王朝初期之事，但此說可靠與否，則有待于關心這件歷史檔案的人去加以考證了。

還有一種古誌則謂，有三尊合金的佛像，沿挽巴功河漂流，經巴真武里府，後來在北柳府屬的三巴囤區浮起，為該地居民發現，使用麻繩把三尊佛像縛住，企圖協力拉其上岸，但結果却白費心機，無論如何都不能達成願望。

繼此，其中較大的一尊，則順流而下，一直漂流到披功府的萬原區浮起，為該地居民協力拉起，供奉於越萬原。其中最小的一尊，則漂流到北挽府屬挽拔的小河中浮起，居民恭迎至越挽披中供奉。居中鑿披披吞，則在越披吞前浮起，居民曾協力設法拉住，但無論如何努力，都無法拉其上岸，直至一位得術師舉起祭臺，做了一番禱告的儀式後，把符紗掛在佛祖的手上，這樣才能輕易地把佛祖牽引上岸來，恭迎供在佛殿的壇上，直至如今。

披吞佛祖金身為入定像，高壹公尺九十八公分，雙膝間闊壹公尺六十五公分，從鑲金的外形觀察，是屬於瀾滄區域的式樣，這式樣一般叫做「佬擺佛」，盛行于寮國舊京婆勁拉邦及泰國的東北地區。但那深藏在裏面的原像，究是何種物質製造的呢？迄今還無定論，一部份推測是木雕的，理由是如非木雕的如何能在水中漂浮呢。有些則說是石刻的，所引的理由是：如屬木質能從水中漂浮來，本屬尋常的事，現在是石刻的，則顯出佛祖的神奇了。若照古誌中所記載的，則是混金屬所鑄造成的，這樣議論紛紜莫衷一是。

拉瑪五世皇陛下于佛曆二四五一年駕幸北柳府後，關於陛下對梭吞佛祖的意見，茲節錄御書札如下：

「回來駐蹕越拔吞，公摩聖喃隆對這的命名認為是耶輸陀羅」的訛傳，並認該寺是大王朝的君主訖勒拍母隆皆洛納在出征高棉回來時敕建的，但對這種意見，朕還很懷疑，殿內的幾尊佛像都是用紅土造的，最靈驗的大概是居中的一尊，從膝部至腰際倒好看得像昔否佛，但上部却走樣了，這大概是有關於塑匠的技術問題，佛說是從水上漂來的，大概不錯，因為紅土造的佛像，一定不是本地造出來的」。

關於梭吞佛祖的靈驗和神通奇蹟，有無數的傳說，全都都神奇得不可思議，要說一時也說不盡，如果你有興趣要知道它的詳細情形，請你到北柳府向一般熟悉這些故事的人詢問去，如果你要兼得遊玩的趣味和關於梭吞佛祖的智識，最好請你在農曆十月十二日至十六日正在那裏有佛祖聖駕遊行的常年盛典時去遊玩，這五晝夜的勝會，有聖駕的水陸巡行和種種的娛樂節目，那時十方善信踴躍參加，整個會場人山人海，每一個人的心裏都有一個共同的尊崇目標——鑾披梭吞。我希望由這千萬顆心滙成一股堅強的洪流，去實踐諸惡不作，衆善奉行，自淨其心的種種佛陀教義，使這娑婆世界，變成人間淨土，使我們對梭吞佛祖的崇拜更有意義的認識。

由於越拔吞佛祖之威赫神聖，庇佑萬民，故每日前往膜拜之善男信女，絡繹不絕於途，其每逢佳節或週日，各界虔誠賓客更踴見旺感於常時，禮佛感會之期，膜拜之善男信女

梭吞佛祖史略

在北柳府直轄縣那同區，距離府治西南約二公里的地方，美麗的挽巴功河，蜿蜒曲折地流過膏腴的農田和整園，就在這段河流的北岸，屹立著一簇巍峨瑰麗的越梭吞佛寺，那建築得富麗堂皇的佛殿頂上，裝飾著彩色的琉璃瓦，在陽光下閃耀著璀璨的光彩，掩映在附近的蒼鬱椰林裏，美麗極了，真不愧是中部的第一所名刹，就在這幢佛殿裏，供著一尊遐邇聞名的梭吞佛祖，佛祖的全身，塑造得慈悲肅穆，佛相莊嚴，同時，佛祖還有許多不可思議的靈應和事蹟，所以能得全國各地人民的虔誠崇敬，每天都有無數的人前來膜拜，終年香火旺盛。

梭吞佛祖通常稱為「鑾梭梭吞」，關於佛祖最初的史實，則早已湮沒，無可考據，現在一般都只能憑著歷代相沿傳說來作簡略的史實而已。

根據藝術廳編纂的「暹北柳府指南」的記載，越梭吞佛寺其原名為（越鳳）（*Chen*）是建築於大城王朝的末期，然越鳳名稱的由來，最初越梭吞佛寺前，豎立有一支高大的木桿，桿頂上裝置有一隻金鳳（是銅製的），大概越鳳是取此為標誌而稱之，後來此鳳被風吹落而墮地，祇存空頂的木桿，越方認為鳳降是個好兆而不再升，但用布製成一面降旗以代替金鳳并上桿頂。因此鳳的名稱便被改為「越發通」(*Chen*)，發字通文音即木桿之義，通字即是旗也，發通即是旗桿之意。後來旗桿又被雷劈斷分成數節，人們認為又是好兆，再將發通的名稱改為發斷（斷即折斷之意也）。由於年代悠久，原

址早已被洪水沖清，所以現在才沒有一些完建築物遺留下來，發斷的名稱亦隨之消逝。嗣後人們再把它的名易為「越梭吞」(*Salan*)。當佛曆二四五一年拉瑪五世皇陛下駕幸北柳府時，有聖諭給當時尚是太子的拉瑪六世皇，聖諭裏還御題寺名為「越梭吞」(*Salan*)，至於改為「越梭吞」(*Salan*)大概還是拉瑪六世皇登極後的事吧。但一時還找不到關於正式改名日期的文獻。不過在佛曆二四五八年時，僧王公摩丕耶哇漢拉然哇羅洛，為着僧務巡幸北柳府時，曾至該寺，並對該寺的命名曾細加考察，認為這命名的人，一定是一位飽學之儒，因為覺得「越梭吞」(*Salan*)這幾個字，不但字音很動聽而且含義亦復深長。

梭吞佛祖神何時始供奉於該寺，則無人能找到正確的文獻加以證實，憑一般口頭傳說，則認為與該功府的「鑾梭梭

贊助人：

第二軍軍長乃吉，是哇拉中將
經濟部常務次長乃庵達，真打甲暖中將

許仁義 泰豐銀行董事經理

蘇根 軍人銀行總經理

丘細見 沙功沙他北公司董事長

太平洋電器工程有限公司董事坤永信，亮成

楊錫坤 泰商銀行董事經理

沈益三 泰商銀行三攀喃分行董事經理

太平洋電器工程 乃沙旺，曾他頒
有限公司副經理

娛樂節目：

潮劇：老正天香與老賽桃源演對台戲

字家：通羅，班素旺對坤平，律巴真

此外尚有「喃達」和電影等助興節目，本勝

會全部動態將由廣播電台播送。獻佛鮮花及金

寶供應處，僅有設於本佛寺院前之亭內一處。

勝會場擺設攤位，有意租賃者可向本委員會接

洽。

歡迎各界善信參加恭鑄佛像盛典

北柳越梭通(哇拉喃哇拉威限)佛曆二五〇六年度春節常年禮佛勝會：自元月廿四日至廿九日一連六天(農曆十二月廿九至正月初五)。

元月廿五日(正月初一)舉行陸路迎佛大遊行，本佛寺斯次勝會，並舉行恭鑄鑒抱星納佛像九自九十尊，像身大自三寸至十二寸，並定於佛曆二五〇六年元月廿六日上午十時卅分舉行鑄金鑄佛禮，誠為首次創舉，各界善信有意請同供奉者，可於勝會之前，逕向越梭通勝會委員會。或泰國太平洋電器工程有限公司：曼谷碧武里路叻他威四角門牌四八六之十一號電話：五九四六〇 (บริษัท แปซิฟิก อิเล็คทริคัล เอน지니어 จำกัด เลขที่ 486/11 ถนนพหลโยธิน แขวงจตุจักร กรุงเทพฯ 10110) 接洽。

勝會委員會名表：

主席：何乃創 太平洋電機工程(泰國電機部)有限公司董事總經理
副主席：李莫華 榮發成(復記)金行主人
委員兼秘書：沙永，巴允是里
委員兼秘書助理：乃訕立，叻差旺
委員：林汀昌 北柳華僑公會主席

ตำรายาวิเศษ

ตำรายานี้ได้มาแต่เมืองพิษณุโลกมีใจความว่า
พระมหาฤาษีแสดงไว้ให้เป็นทานแก่ สมณพราหมณ์ และ
ชายหญิงเพื่อจะได้บำบัดโรค ถ้าผู้ใดได้รับตำรายานี้ไว้
ให้บอกกันต่อ ๆ ไปจะได้อันส่งผลทุกกาลป์ ถ้าเอาตำรายา
นี้ไว้ไม่เชื่อถือแล้วจะตกไปนรก

ตำรายานี้ ชื่อว่า ต้นเหงือกปลาหมอ ถ้าเห็น
งอกบนกลางทางหรืออยู่ที่ใด อย่าเดินเหยียบฆ่าข้ามเลย
ต้นเหงือกปลาหมอนี้มีคุณหลายอย่าง คือ

๑. ถ้าเจ็บตา ตาแดง ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอดมกับ
บิง เอนาหยอดตาหายแล.
๒. ถ้าเป็นเหน็บชาเท้ามือแลหงตัวให้เอาต้นเหงือกปลา
หมอมาคั่วทาตรงเจ็บหายแล.
๓. ถ้ากระดูก ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอมากินด้วย ทา
ด้วยหายแล.
๔. ถ้าเป็นฝีบวมบน ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอกับขมิ้น
อ้อยมาตำปนกันแล้วทาหายแล.

๕. ถ้าเป็นโรคสดวงงอกให้เอาต้นเหงือกปลาหมอกับขมิ้น
อ้อยดำปนกับน้ำมันหรือน้ำมันตทา หายแล.
๖. ถ้าเป็นไขหนาวสันทงตัว ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอ
กับขิงต้มปนกันแล้วกินหายแล.
๗. ถ้าเป็นหูหนาทาโต ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอดำเข้า
กับน้ำกิน แล้วเอาใบส้มบอยต้มอาบหายแล.
๘. ถ้าเจ็บหลังเจ็บบั้นเอวให้ เอาต้น เหงือกปลาหมอ กับ
ชะเอมเทศทำเป็นผงละลายน้ำผึ้งกินหายแล.
๙. ถ้าเป็นโรคสดวงแห้ง หรือฟในท้อง และซุบผอม
เหลืองทงตัว ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอดำเป็นผง
ละลายน้ำผึ้งกินทุกวันหายแล.
๑๐. ถ้าเป็นโรคสดวงตันมอตาบไหรอนทงตัว และให้
เวียนศีรษะตามืดเจ็บทัวตัว และตัวนั้นแห้งซั่ว
ลุ่มเพชรมาต ๓๘ จำพวก ให้เอาต้นเหงือกปลา
หมอกับเปลือกมะรุมเสมอกัน เอาเกลือนิดหนึ่ง
หมาก ๓ คำ เบย ๓ ตัว วางบนปากหม้อเอาฟืน
๓๐ ดันทม ถ้าเดือดแล้วให้อดใจยกลง เวลากิน
ให้อดใจกินหายแล.

๑๑. ถ้าจะให้เจริญอายุ ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอ ๒ ส่วน พริกไทย ๑ ส่วน ตำเป็นผงละลายน้ำผึ้งกิน
 ทุกวัน ถ้ากินได้เดือนหนึ่งโรคไม้มะมีและมัสติบญญา
 ถ้ากินสองเดือนคนชอบมาก ถ้ากินได้หนึ่งเดือนถึง
 สองเดือน ริดสีดวงสืบสองจำพวกไม้มะมีเลย ถ้ากิน
 ได้สี่เดือนลมสืบสองจำพวกไม้มะมีเลย แลตาแดงตัง
 ครุฑ หูได้ยินเสียงราชสีห์ ถ้ากินถึงห้าเดือนโรค
 ในกายไม้มะมีเลย ถ้ากินถึงหกเดือนเดินได้วันละ
 โยชน์ไม่เหน็ดเหนื่อย ถ้ากินถึงเจ็ดเดือนสเนอเลอด
 ดี ถ้ากินถึงแปดเดือนเสียงเหมือนนกการะเวก ถ้า
 กินถึงเก้าเดือนคมหอกดาบแทงฟันไม่เข้าเลย ต้น
 เหงือกปลานมคุณหนักหนา เปรียบเหมือนยาทิพย์
 กว่าใด ถ้ากินอาหารและสิ่งใด ๆ เข้าไม้มะมีโทษเลย
๑๒. ถ้าเป็นมะเร็งทั่วตัว ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอพริก
 ไทยหนึ่ง ตับปรีหนึ่ง ตำปนกันละลายน้ำร้อนกิน
 หายแล.

๑๓. ถ้าเจ็บหัวสรรพางค์กาย ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอ
ตำเอาน้ำทาหายแล.
๑๔. ถ้าข้างแกง กระบอชน ลตตกจากที่สูง หรือต้อง
คมอาวุธทั้งหลายกิด ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอตำ
ทาที่แผลหายแล.
๑๕. ถ้าเป็นผรุสวาทและลำคอกิด ให้เอาต้นเหงือกปลา
หมอ ขมิ้น้อยยหนึ่ง แล้วเอาน้ำมันงากับมูตเคล้า
กับยาทาหายแล.
๑๖. ถ้าเป็นผนแดงคันจนมาเถาจนไม่รู้ตัวเจ็บ หรือเป็น
หูหนาดำโศ ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอมาทำกิน
แล้วเอาน้ำมาต้มกับใบส้มบอยอาบหายแล.
๑๗. ถ้าหญิงระดูขาดหรือโลหิตแห้ง ตั้งแต่หนึ่งเดือน
ถึงสองเดือนกิด แลให้เจ็บผอมเหลืองสรรพางค์
กาย ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอดำเป็นผงละลาย
น้ำมันงาหรือน้ำฝักไถ่กินทุกวันไป โรคนี้หายแล.
๑๘. ถ้าเป็นลมจับ ให้เอาเหงือกปลาหมอหนึ่งส่วนพริก
ไทยสองส่วน ตำเป็นผงละลายน้ำร้อนกินแล้วลม
แปรจាំพวกหายแล.

๑๕. ถ้าเป็นมะเร็งบ้างท้องให้ลงจนตัวเหลือง ให้เอา
ต้นเหงอกปลาหมอหนึ่ง กระชายหนึ่ง มะคำไก่
หนึ่ง สมอทองสองหนึ่ง ต้มกินหายแล

๒๐. ถ้าหน้ามืดตามัว ให้เอาต้นเหงอกปลาหมอหนึ่ง
กระเพราทั้งสองหนึ่ง แสมสามหนึ่ง ใบทอง
หลวงใบมนหนึ่ง บรเพ็ดหนึ่ง เจตมูลเพลิงหนึ่ง
ยานเอาเสมอภาคตำปดกระหม่อมแล้วเอาเหล็กเผา
ไฟร้อนมาวางทับเหนือยาทับदनหายแล.

หมายเหตุ - ต้นเหงอกปลาหมอเอาทั้งห้า คือ
ราก โคน ทั้งต้น ทั้งใบ ลูกดอก
นำมาล้างน้ำให้สะอาดแล้วจึงใช้

“โรงเรียนวัดโสมนัสราชวรวิหาร”

กำลังก่อสร้างใกล้จะเสร็จแล้ว

